

Sygn. akt VII U 1395/15

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26.04.2016 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 26.04.2016 r. w Świdnicy

sprawy **A. B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o składki na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek odwołania **A. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 23.06.2015 r. Nr (...)

I. oddala odwołanie;

II. nie obciąża wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt VII U 1395/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca E. P. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 04.09.2014 r. Nr (...) - SER- (...), którą odmówiono mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wnioskodawca wskazał, iż jego stan zdrowia, w szczególności ograniczenia w poruszaniu się, wynikające z niesprawności kończyny dolnej lewej powodują, że nie ma możliwości świadczenia pracy na dotychczas zajmowanym stanowisku, ani w wyuczonym zawodzie.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł podnosząc, że orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS, wydanym na skutek zarzutu wadliwości zgłoszonego do orzeczenia lekarza orzecznika, wnioskodawca został uznany za osobę zdolną do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. P. ur. (...) o wykształceniu zasadniczym – tokarz, wykonujący pracę na stanowiskach ślusarza, ślusarza – dekarza, kierowcy, mechanika-lakiernika, prowadzącego działalność gospodarczą – warsztat samochodowy uległ w dniu 19.12.2009r. wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał złamania kości piętowej lewej. W związku z wypadkiem wnioskodawca przebywał na zasiłku chorobowym przez okres od 19.12.2009r. do 18.06.2010r., a od 19.06.2010r. do 13.06.2011r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne.

Począwszy od 14.06.2011r. do 30.09.2014r. wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ostatnio prawo do renty z tego tytułu przyznano wnioskodawcy od 01.10.2012r. do 30.09.2014r. wobec rozpoznania przez lekarza orzecznika przebytego złamania kości piętowej lewej, leczonego operacyjnie z ograniczeniem ruchomości stawu skokowego, przedłużonego gojenia po usunięciu zmian rogowacających w okolicy guza piętowego i uznania, że schorzenia te skutkują dalszą, częściową niezdolnością do pracy.

W dniu 14.07.2014 r. wnioskodawca złożył u strony pozwanej wniosek o rozpatrzenie dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Lekarz orzecznik ZUS podczas badania w dniu 30.07.2014r. rozpoznał u wnioskodawcy przebyte złamanie kości piętowej lewej leczone operacyjnie z następowym znacznym ograniczeniem ruchomości w stawie skokowym lewym, zmiany rogowaczące pięty lewej i stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS został złożony zarzut wadliwości i sprawa została przekazana do rozpatrzenia Komisji Lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 21.08.2014r. rozpoznała u wnioskodawcy wygojone złamanie kości piętowej lewej powikłane zmianami troficznymi w zakresie pięty z deficytem chodu, przerostą bliznę hyperkeratotyczną na pięcie lewej, stan po złamaniu przezkrętarzowym uda lewego (11.01.2013r.), leczone operacyjne (płyta kątowna, śruby gąbczaste) z dobrym efektem funkcjonalnym i stwierdziła, że skutki urazu naruszają wydolność organizmu wnioskodawcy i powodują pewne ograniczenia do pracy, np. do prac wymagających dłuższego chodzenia, ale nie uzasadniają orzekania z tego tytułu długotrwałej niezdolności do pracy w rozumieniu ustawy emerytalno – rentowej.

Wobec treści orzeczenia komisji lekarskiej ZUS organ rentowy decyzją z dnia 04.09.2014 r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01.10.2014 r.

dowód: akta rentowe i orzecznicze ZUS

U wnioskodawcy rozpoznano stan po złamaniu kości piętowej lewej wygojonym z deformacją płasko-koślawą oraz wtórnymi zmianami zwyrodnieniowymi dolnego stawu skokowego, bez istotnej dysfunkcji chodu, zmiany troficzne pięty lewej – nadmierne rogowacenie w bliznie, stan po leczeniu operacyjnym złamania przezkrętarzowego kości udowej lewej wygojone bez następstw funkcjonalnych, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa bez upośledzenia funkcji. Schorzenia ortopedyczne, będące skutkiem wypadku przy pracy, nie skutkują aktualnie niezdolnością do pracy. W szczególności u wnioskodawcy stwierdzono dobrą sprawność narządu ruchu, oraz dobrą sprawność kończyn. Przebyte leczenie operacyjne z łamań kości piętowej i udowej lewej kończyły spowodowało ich wygojenie, pozostawiając mierne upośledzenie sprawności chodu powodowanego pourazową stopą płasko – koślawą lewą, nadmiernym rogowaceniem pięty oraz wtórnymi zmianami zwyrodnieniowymi stawu skokowego dolnego.

Ni e znaczne utykanie nie powoduje istotnej dysfunkcji chodu i nie stanowi przeciwwskazania do pracy zgodnej z kwalifikacjami.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu (...)

B. k. 32- 33,

opini a biegłego sądowego z zakresu ortopedii A. M. (1) wraz z

opinią uzupełniającą k. 54-55 , 81

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca pobierał dotychczas rentę w oparciu o przepisy ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322), zgodnie z którymi renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Niezdolność do pracy ustalana jest zgodnie z odpowiednio stosowanymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) Zgodnie z art. 12 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wnioskodawca miał orzeczoną częściową okresową niezdolność do pracy z powodu skutków wypadku, w wyniku którego doznał złamania kości piętowej. Obecnie nie spełnia on wszystkich wymaganych przepisami przesłanek albowiem w świetle opinii biegłych jest zdolny do pracy.

W sprawie opinię wydał biegły z zakresu ortopedii R. B., który jednoznacznie wskazał, że poza ograniczeniem zdolności do prac wymagających długotrwałego chodzenia i dźwigania wnioskodawca jest zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Wnioskodawca złożył zastrzeżenia do tej opinii i sąd, uwzględniając wniosek, dopuścił dowód z opinii innego personalnie biegłego ortopedy.

W opinii biegły specjalista chirurgii urazowej i ortopedii A. M. podzielił wnioski opinii R. B. i podkreślił, że skutki wypadku aktualnie nie upośledzają funkcjonowania organizmu wnioskodawcy, w szczególności jego narządu ruchu, w takim stopniu by powodowały długotrwałą niezdolność do pracy. W wyniku dalszych zastrzeżeń wnioskodawcy biegły ten, w opinii uzupełniającej wskazał, że podnieszone przez wnioskodawcę okoliczności w postaci stwierdzonych zaników mięśniowych zostały przez biegłego uwzględnione przy ocenie stanu zdrowia. Biegły podkreślił, że stan czynnościowy kończyny dolnej lewej wnioskodawcy oraz sprawność chodu są na tyle dobre, że pozwalają na kontynuowanie zatrudnienia.

Wnioskodawca wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego z zakresu ortopedii oraz biegłego z zakresu medycyny pracy i oświadczył, że opinia uzupełniająca nie wnosi nic nowego do sprawy.

Wnioski powyższe nie podlegały uwzględnieniu, gdyż były skutkiem wyłącznie subiektywnej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i wyrazem niezadowolenia z wniosków dotychczas wydanych opinii. Opinie wydane przez dwóch niezależnych od siebie biegłych z zakresu ortopedii zawierają rozpoznanie schorzeń wnioskodawcy, uwzględniają wpływ tych schorzeń na funkcjonowanie organizmu i zawierają uzasadnienie przyczyn, dla których wnioskodawca nie może zostać aktualnie uznany za osobę niezdolną do pracy. Tak sformułowane opinie wyjaśniają w sposób należyty istotę sporu i nie stwarzają konieczności dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych tej samej specjalności tylko z tej przyczyny, że wnioskodawca nie podziela oceny stanu zdrowia wyrażonej w opiniach dotychczasowych.

Podkreślenia wymaga, że niezdolność do pracy nie wynika tylko z samego faktu istnienia schorzeń czy pozostawania pod opieką lekarską ale wyłącznie z takiego stopnia naruszenia sprawności organizmu na skutek tych schorzeń, który powoduje ograniczenie zdolności do pracy. Biegli sądowi w oparciu o złożoną (aktualną) dokumentację z przebiegu leczenia oraz wyniki badania bezpośredniego nie stwierdzili u wnioskodawcy tego rodzaju upośledzenia funkcjonowania organizmu.

Mając powyższe na uwadze Sąd odwołanie jako niezasadne oddalił na podstawie art. 477 14 § 1 k.p.c. Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 102 k.p.c.